

ХУАН МЕЛЕНДЕС ВАЛДЕС

НА ДОРИЛА

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1978

chitanka.info

*Как си отиват часовете,
а подир тях — безшумно дните
и цветоносните години
на нашия живот нетраен!
Тогава старостта дохожда,
към любовта така враждебна,
и между сенки погребални
смъртта се вече приближава.
Ах, колко мършава и страшна,
неугледна, студена, жълта
поваля ни, гаси жестоко
огнището ни, радостта ни!
И тялото се вцепенява,
и охканията уморяват,
насладите от нас побягнат,
веселието ни напушта.
Ако това ни двама чака,
тогаз защо, Дорила моя,
са цветоносните години
на нашия живот нетраен?
Зарад игри и хороводи,
за смях, за песни и забави
небето щедро ни ги даде
и Грациите отредиха.
Ела! Какво пък те задържа?
Ела, ела, любима моя,
под тези сенчести лозници,
където вятърът въздиша
и сред наздравици приятни,
наслади чисти, чиста радост
да се порадваме за малко
на бързокрилата си младост!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.